

„barbe blanche contraste avec la figure „jeune, la moustache noire avec la barbe „blanche, l'air un peu railleur avec l'expression „tendre, le désir impétueux de se livrer avec „l'instinct invincible de se tenir en garde”.

Wij voelen dat dit een goed gelijkend beeld moet zijn, want juister karakteriseering van het werk dat de kunstenaar naliet is nauwelijks denkbaar. Juist zoo kunnen wij ons dezen artiest voorstellen, bewegelijk van geest, veelzijdig in zijne sympathieën, een scherp opmerker en vlug teekenaar, ontvankelijk voor indrukken, met gevoel voor humor en eene levendige fantasie; wellicht geen krachtig genie — daarvoor den resoluten wil missend evenals het vermogen van ernstige concentratie op het essentiele dat den grootsten kunstenaars steeds eigen is, maar zonder twijfel een eerlijk en rusteloos zoeker naar grooter perfectie binnen de perken van het gekozen arbeidsveld.

De door Gustave Bourcard samengestelde catalogus van Buhots etsen en litho's gaat tot bijna tweehonderd nummers, waarvan echter het grootste deel niet zeer belangrijk is.

Inderdaad kan eene keurcollectie van een twintigtal bladen volstaan ons Buhot geheel te doen kennen. Deze toont evenwel zoo groote verscheidenheid van sujet zoowel als métier, van stemming en uitvoering, dat wij ons een uitgebreider oeuvre ruimschoots vergoed achten en den indruk bekomen van een veelzijdig ontwikkeld artiest.

Technisch is Buhot een merkwaardig etser; zoo vlot en gemakkelijk als hij vrijwel alle procédés op een en dezelfde koperplaat aanwendt hebben het weinigen gedaan. Het nadeel van zulk een manier van werken is in het oog loopend, immers nergens meer dan bij etsen komt het er op aan de grootst mogelijke soberheid te betrachten in de middelen om het gewenschte effect te verkrijgen. Overdaad in deze duidt meestal op weinig vertrouwen in eigen kracht, wat — laten wij 't er dadelijk bij zeggen — bij Buhot gelukkig niet van toepassing is. Het beste bewijs hiervoor is eene vergelijking van de

achtereenvolgende staten, welke sommige van zijn etsen hebben doorgemaakt. Reeds de eerste opzet is geslaagd, en verraadt den meester, het geraamte staat er, van twijfel of onzekerheid in de uitvoering geen spoor. Elke volgende nieuwe proefdruk toont eene benadering tot het doel dat de etser blijkbaar voor oogen had. Als de teekenaar ten slotte met de zooveelste staat tevreden was, kwam de niet minder belangrijke kwestie van het drukken aan de beurt. Dan werd weer van alles geprobeerd, verschillende soorten van inkt, van papier, van wijze van drukken. Soms onderging het papier vooraf eene behandeling om een gewenschte tint te hebben, of de inkt van de plaat op bijzondere wijze te absorbeeren. Begrijpelijk is het, dat daarom de afdrukken van Buhots etsen zoo verschillend zijn van kwaliteit en uiterlijk. Een ernstig zoeker en tegelijk een kundig werkman die de geheimen van zijn vak kende, liet hij niets onbeproefd om het resultaat zoo goed mogelijk te doen zijn en zoo heeft hij zich met de hier na te noemen prenten een waardige plaats verzekerd onder de vele goede meesters in etskunst van de vorige eeuw.

„Une Matinée d'Hiver au Quai de l'Hotel Dieu”, is ongetwijfeld een van de aardigste drukken die Parijs tot onderwerp hebben. Meer bekend onder den naam „Les Fiacres” stelt deze ets den quai de l'Hotel-Dieu voor op een regenachtigen dag; de nat-glibberige breede straatweg weerkaatst de enkele voetgangers op het trottoir, de lantaarnpalen en de vier mistroostig achter elkaar geposteerde aapjes. Alles is somber van kleur, een ietsje afwisseling in het druilig tafereel brengt het eene witte paard voor den op den bok in zijn wijde jas weggedoken koetsier.

La Place Pigalle is hier reeds eerder gereproduceerd. Geestiger is de bekende „La Neige à Paris, Place Bréda”, geanimeerder de groote: „La Taverne du Bagne”. Ook vele kleine etsjes maakte Buhot, en daaronder zijn er meesterstukjes. Zelfs in het kleinst mogelijke formaat was hij